

Inleiding

Toen ik een jaar geleden voor U verslag uitbracht wisten we wel dat de groeiperiode definitief was afgesloten, maar van wat de toekomst verder zou brengen hadden we nog slechts een vaag idee. Hoewel er in het nu afgelopen cursusjaar veel gebeurd is, is de sluier die over de toekomst hangt nog nauwelijks verder opgelicht. We hebben — om 't zo maar eens te zeggen — een jaar van afwachten achter de rug, van gespannen afwachten, soms van een ongerust afwachten. Maar de tijden zijn er niet beter op geworden; we zijn nu bepaald somberder gestemd dan vorig jaar.

Want wat steeds duidelijker werd is dat we voor problemen staan, die groter en anders zijn dan we tot nu toe hebben gekend. Er zullen stappen terug moeten worden gedaan. Een beleid van *matiging* is allerwege aan de orde; en dat zal inzet van ons vragen. We zullen het als een nieuwe uitdaging moeten beleven dat we als universiteit meer werk moeten verrichten, met evenveel geld. In de taal van vandaag: „de nul-lijn is het maximaal haalbare”. En als dat handhaven van de nullijn onze nieuwe minister blijft lukken dan mogen we ons, naar mijn taxatie, nog gelukkig prijzen.

Als we globaal de jaarrekening opmaken moeten we concluderen dat we in het afgelopen jaar ons werk in betrekkelijke rust en vrijwel ongestoord hebben kunnen doen; spectaculaire gebeurtenissen vallen niet te melden. Als we wat dieper kijken valt er wel meer over te zeggen. Want er hebben zich bij het wetenschappelijk onderwijs de laatste 20 jaar nogal krasse veranderingen voltrokken; er is een opvallend sterke groei geweest. Die sterke en snelle groei heeft z'n sporen nagelaten. We zullen wellicht wat kunnen fatsoeneren van wat in de uitbouwperiode scheef is gegroeid, maar er zijn te veel factoren die de nodige onrust kunnen veroorzaken om op een consolidatie-periode te durven hopen. Van een rustig bijkomen zal geen sprake kunnen zijn. Want inmiddels zijn we de fuik ingedreven van de nauwer wordende financiële ruimte; en daar komen we voorlopig niet meer uit. Kortom, het lijkt vrij rustig, maar het zou wel eens de stilte voor de volgende storm kunnen zijn. Het komt er dan op aan koers te houden.